

Publicerad 2011-11-14 21:45 av Jonas Hagén

för allt vi kommer bli,,,,,,,,,,,,,

jag tar dig med på en kajak,

färdas på dimmors vatten.

Evigt lyssnande, in i alltings urskog,,,,,,,,,,,,,

där ingen får förstöra mer.

För varje förlorad art, förlorar vi något inom oss

själva, som inte kan göras ogjort,

som ett brännmärke, i våran vävnad,

en väldig våg av sorg och längtan sköljer

våra själar, för vår mänsklighet, för vår jord,,,,,,,,,

för vårt vatten, i kajaken

för vår eld, för den vind som blåser över oss i öknar,

i tårkanaler,, för vår mänsklighet, ja, för allt vi är

för allt vi någonsin, kommer bli,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonas Hagén med Poeter.se id #9944 innehar upphovsrätten